

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De captatio[n]e beniuole[n]tie [et] [con]gruitate orationis. ser. vj.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

erorant: vt vel obfidionis periculū remo-
ueret vel sibi verā penitentiā daret: vlti-
ad se peraberet. diciturq; fratrib; se h̄ rertū
a dño imperasse: vt p̄ mortem trāsiret ad
dñm. Sic 2 latro in cruce oꝛonis merito/
illud verbū om̄i suauitate suauis a dño
meruit audire. Hodie mecum eris in para-
diso. Luc. xxiij. Sicut etiā bñs Benedi-
ctus duz mortē adesse p̄sentiret in eccliaz
se defert fecit: exiitq; suuz dominici cor-
poris p̄ceptione munuit: 2 inf̄ discipuloz
man⁹ in ecclia mēbra substentās manū-
bus 2 oculis in celuz erectis/animā inter
p̄ba oꝛois efflauit: sicq; eterne glorie coro-
nā eminentissime adeptus est: sicuti duob;
monachis diuinit⁹ reuelatū fuit: idō oꝛo-
nibus instans esse debem⁹. Nam. ps. ait
in p̄sona dñi. Clamauit ad me 2 ego exau-
dia eum: cū ipso sum in tribulatiōe eripia-
eum 2 glificabo euz. ps. xc. Et alibi exhor-
tat nos dñs dicens. Imola deo sacrificiuz
laudis: 2 redde altissimo vota tua 2 inuo-
ca me in die tribulationis eiuam terz ho-
notificabis me.

**De captatione beniuolētie 2
congruitate oratiōis. Ser. vi.**

Pater noster.

Sequit̄ p̄dicare de quarta p̄si-
deratiōe circa materiā oꝛonis
viz de petendo p̄ decentiā 2 congruitate.
Ubi notandū est qd̄ sit orandū: et qz dñs
in oꝛone dñica docuit discipulos qd̄ sit orā-
dū: dicit̄ de ea videam⁹. Ubi de ea dñs
ca qd̄ potero: qz q̄ debeo nō sufficio. Naz
vt de ap̄ls. ij. Cor. ij. Non sum⁹ sufficien-
tes cogitare aliqd̄ a nobis tanq̄ ex nobis
sed om̄is sufficiētia n̄ra ex dō est: 2 bñ fuit
necartum nos instrui de petēdis. Naz vt
ait ap̄lus qd̄ oremus: sicut oportet nesci-
mus. Ro. viij. Salutes virgo 2c. Pro in-
troitu q̄ p̄mōntis notandū q̄ sufficiētiā
me nos dñs instruit in oꝛone dñica qd̄ pe-
tere debeam⁹: qz vt de Aug. ad Probā d̄
orādo dñi: q̄cuq; licz viderare: licz p̄ oꝛo-
nē petere 2 h̄c. In oꝛone aut̄ dñica qd̄d
desiderare 2 petere debem⁹ sufficiētissime
ponit. qz vt de Aug. vbi. s. si recte 2 p̄gru-
ent oram⁹? nihil aliud dicere possum⁹: q̄
q̄ in oꝛone dñica p̄tinet In hac q̄ sanctis

lima et sufficientissima oratiōe dñica duo
p̄ncipalit̄ ponunt.

Primo est beniuolētie captatio.
Secūdo est septiformis petitiō.

Primo ponit̄ ibi. pater noster q̄ es in ce-
lis. Secūdo ibi. sanctificet nomē tuū 2c. vi
q̄ in finē. Primo q̄ vt dixi ponit̄ beniuo-
lētie captatio q̄ necessaria est: vt ait Bie-
go. Cum his q̄ displicet ad intercedendū
mittit̄ irati anim⁹ ad deteriora puocat. 2
h̄ in decre. xlij. di. in p̄n. Hec aut̄ beniuo-
lētie captatio ponit̄ in p̄dictis v̄bis. Pater
noster q̄ es in celis: qd̄ nomē est nomē v̄ol-
cedimus: sic fill⁹ dei orās noiauit patrē di.
Dat. xij. Abba pater om̄ia tibi possibilia
sunt 2c. In q̄b; v̄bis ponunt̄ tria q̄ valde
sunt p̄fortiua ad petendū.

Primo est bñficiū creatōis/pater.
Secūdo est bñficiū reparatiōis/noster.

Tertio est beneficiū glorificationis/q̄
es in cells.

Primo ergo ponit̄ beneficiū creatōis
dum dicit̄ pater: qz deus est pater om̄iū
creatione. In Grecis. Est summū rei
gem facit̄ ipa creatio patrē. Quia em̄ sū-
dicia est vna p̄ditio matie necaria ad ob-
tinendū oꝛonis effectū: iuxta illd̄. Dat.
vi. Quicqd̄ orantes petitis credite: qz ac-
cipiet̄ 2 fiet vobis: 2 Jac. i. Postulet au-
tē in fide nihil heitans. Ideo ex h̄ verbo
dat̄ fiducia maxie orati: quis em̄ est fill⁹?
nisi oino puerus 2 fatuus: q̄ nō secure ac-
cedat ad patrē: secure accedam⁹ ad deū. di-
cetes Pater noster. Vere em̄ est pater no-
ster: a q̄ om̄is paternitas i celo 2 in terra
noiat. Ep̄c. ij. Et in tm̄ patres ceteros
antecedit: vt respectu ei⁹ pater null⁹ dici pos-
sit p̄ncipalit̄ 2 vniuersalit̄. In Dat. xx
ij. Patrē nolite vocare vobis sup̄ terraz:
vn⁹ est em̄ pater noster q̄ est in celis. Ex h̄
ergo 2 captat̄ beniuolētia eius q̄ oratur: 2
magua fiducia nobis dat̄ obrinendi illud
qd̄ oram⁹: qz pater largus est ad largiēdū
dū filijs p̄ q̄b; etiā thesaurizat: ita vt sepe
etiā piculis in mortē vtriusq; hois se expo-
nat. Vñ dum vir qd̄d paup̄ So: rati p̄ho
dicerz: qd̄ a quodā diuite nuntū amaref:
ait ad eū/ si te amat vt afferis quō tu pau-
per es 2 ille diues: q̄ d. si te amaret 2 tecū
vniuersa diuideret. Nā 2 patres: qz filios
multū amant illis thesaurizant: vt dixi 2

De oratione dñica

qd mirū in hominib; qd in brutis anima
lib; inuenit: qd est em animalū gen? qd
filios ex te natos nō effectū mirabil; dili-
gat: Ergo si secure tu ad p̄z carnalē acce-
dis: q̄ te amore accidental; diligit: a q̄ enā
tū carnē habes: quāto securi? est tibi acce-
dendū ad illū q̄ nō amore accidental; te di-
ligit: sed essential; .i. seipso a q̄ etiaz nō tū
p̄culā carnis: sed totū corp? z aiām acce-
pisti: vñ dicit illa sc̄a mlier filij. ij. *Ma-*
cha. viij. Nescio q̄ter in vtero meo appa-
ruisti: nec em sp̄m z aiām donauisti vobis.
z vitā et singulor; mēbra nō ip̄ia cōpēgi:
sed mūdi creator zc. ¶ **S**ecūdo inducit ad
fiduriā perendi z imperradi: ex beneficio
redēptionis: qd nota cū dicit. noster. *Qu-*
quāuis de? rōne creatōis sit de? z dñs et
pater oim creaturaz: tamē p̄ beneficiū re-
paratiōis seu redēptionis sp̄alit; factus
est deus noster: qz os nostrū z caro nostra
est: ex q̄ verbū caro factū est: ideo. ps. Be-
nedicat nos de? deus noster: b̄dicat nos
deus zc. Nota q̄ ter dicit de? ad designā-
dum tres p̄onas in diuinis: z in sc̄do de?
p̄ qd notat p̄ona filij addit noster: rōne
qua sup̄. ¶ **T**ercio inducimur ad fiduriā
perendi z imperrandi: ex b̄nficio gl̄if. cari-
onis: qd cum dicit notat qd est intellect?
qd vno modo exponit. i. in sanct; p̄ gl̄iam
vt parebit inferius: vbi deo dante videbi-
mus quō exponit: q̄ es in celis. Circa pa-
ternitātē autē hanc q̄ ipsū deū creatozes
patrē vocam? q̄tuor sūt p̄derāda: vtz.
Primo de paternitat; hui? rōne.
Secūdo ipsius patris dilectione.
Tercio de eiusdē adoratione.
Quarto de ei? hereditat; successionē.
¶ **C**irca p̄mū notandū: q̄ circa paterni-
tātē dei diuersi modi p̄derādi sūt. Est
em deus pater quatuor modis: vtz.
Primo naturaliter.
Secūdo generaliter.
Tercio specialiter.
Quarto singulariter.
¶ **P**rimo mō nāliter: deus est pater solū
vni. i. *Iesu ch̄i:* quē de sua substantia ab
eterno ḡnauit: sibi p̄ omnia sēcl; z eq̄lem in
eadē essentia. *Jo. i.* Ego z pater vnū sum?
3re. ps. cix. Et vtero. i. d̄ substantia mea
ante luciferū genui te. *Lum em ois p̄fe-*
ctio q̄ est in creaturis sit attribūda deo:

vt pote p̄me cause oim creaturaz. Sequit;
q̄ etiā paternitas attribūda sit deo: quia
ab ip̄o om̄is paternitas noīatur in celo z
in terra: vt de ap̄tus. *Ep̄h. iij.* *Opoter q̄*
de? generet filiū. Et io dr̄ ip̄e. Eia. lxxij.
Ego q̄ ḡnariōē alijs tribuo: nūqd stari-
lis ero: talis autē ḡnatio nō est carnalis: ne-
qz material; qz in deo nō est caro nec ma-
teria: sed sp̄s. Jo. iij. *Deus spiritus est.*
Opoter q̄ sit sp̄ualis: et est talis: vtz
qz intelligedo seipsum: generat filiū q̄ vo-
cat verbū patris: qd est idē in essentia: cū
ip̄o deo intelligere. Nā cum intellectum
in ḡtum tale sit p̄fectio intelligētis: z de?
sit p̄fectio sua: op̄ter q̄ seipsum solū de?
telligat: z om̄ia alia in seipso: z talis r̄lati-
ō q̄ est in deo p̄t est intelligēs: z intel-
ctū est paternitas z filiatio: ideo de?
ḡtum intelligit seipsum est de? pater: z in-
quātū est intellect? est deus fil? z sic p̄t
q̄ pater z fil? sit eiusdē essentie z nature:
z ideo. Jo. i. *Pater qd dedit mibi manus*
oib; est: quia. i. *dedit mibi rotū bonū suū*
qd est manus oib; rebus. Ideo deus fil?
est oipotens om̄ia p̄nes: om̄ia disponēs
sicut deus pater: iuxta illud. Heb. i. *Qui*
cū sit splendor gl̄ie: z figura substantie ei?
portans om̄ia p̄bo stratus sue zc. ¶ **S**ed
videf ex p̄dictis seq̄ q̄ vbi diuinū sit aliud
verbū: z filij sit alius fil? *Lum em ver-*
bū dei sit deus verus: vt dicitur est: opoter
em̄ia que deo cōueniūt: verbo dei cōueni-
re: deus autē ex necessitate seipsum intelli-
git: z verbū igit dei seipsum intelligit. Et
igit ex hoc: q̄ deus seipsum intelligit: ver-
bū ab eo ḡnētū in deo ponat: p̄sequit vide-
tur: q̄ etiā verbo in quātū seipsum intelli-
git aliud verbū attribuat: et sic verbū est
verbū z filij fil? z illud verbū si deus est
iterū seipsum intelligit z habebit aliud ver-
bū: z sic in infinitū ḡnatio diuina p̄cedit.
Sed r̄ideo fm̄ Tho. in. iij. *zra ḡntes.*
c. xij. *Quāuis verbū dei sit de?: nō tamē*
alius est de? a deo cui? est verbū: sed vñ
oīno: hoc solo ab eo distinctū: qd ab eo vt
verbū p̄cedens: sicut autē verbū nō est ali-
de?: ita nec alius intellect? z p̄sequit:
nec aliud intelligere: vñ nec aliud verbū:
nec tamē sequit q̄ sit verbū siue ip̄i? fm̄
q̄ verbū seipsum intelligit: nam in hoc lo-
quū verbū a dicente distinguit: vt dicitur est:

q̄ est ab ipso: omnia ergo alia cōiter attri-
benda sunt deo dicenti q̄ est pater: et ver-
bo q̄d est fili? p̄ter hoc q̄d etiā verbū est
de? sed hōiū ut ab eo sit verbū attribuē-
dū est p̄ter patri: et hō q̄d est esse a deo di-
cere attribuendū est p̄ter filio: s̄m Tho.
¶ Vel dic: q̄ verbū seipm̄ intelligit: sed nō
alio intellectu quāz illo q̄ pater intelligit
seipm̄. Et ideo nō est dare aliud verbum
verbi: nec sequit q̄ sit verbū sui ipsi? quia
illud intelligere nō est a verbo: sed a patre
et in hoc relatiue distingunt pater a filio:
vix p̄ducere verbū siue q̄ ab eo patre sit
verbum: q̄uis ergo fili? intelligat seipsum:
tū illud intelligere nō est ab eo: sed a p̄te:
quidem est intellectu? et intelligere q̄ pater
intelligit se? et q̄ filius seipm̄ intelligit. Et
ideo non dicit verbū p̄ducere verbū: nec
fili? filius: q̄ illud intelligere nō p̄cedit a
p̄bo sed a patre. Secūdo mō deus dicit pat-
generalit̄ oim̄. Creaturaz: et ratio: q̄ illa
dat deus diuersis creaturaz: q̄ pater dat fi-
liis: dicit aut̄ p̄bus: q̄ a parentibz tria ha-
demus. s̄ esse: nutrimentū et disciplinā: sic
et deus dat oibus creaturis esse incōpara-
bile: magis q̄ generas dat ḡn̄aro. Nam
generas p̄cularare mouet materiā p̄ virtu-
tem suā: sicut aurē dicit in libro de causis.
Causa prima plus est influēs sup̄ causaz
causē sc̄dē: q̄ ipsa causa sc̄da. Ipse q̄ deus
causat in rebus esse viuere: sentire: et intelli-
gere: oim̄o em̄ creaturis dat esse: quibus
dā aut̄ sup̄ esse addit viuere: ut plantis: q̄
buldā ip̄o super esse et viuere addit sentire:
ut: butis et alijs aiāntibus: q̄buldāz vero
sup̄ esse viuere et sentire addit intelligere:
q̄ est nobilissima op̄atio: ut angelis et ho-
minibz: in q̄bus etiā triplicē vitam causat
sc̄z vitā nature gratie et glorie. Secūdo dat
deus creaturis oibus nutrimentū: q̄z oia
regit et gubernat. p̄s. Oculi oim̄ in te spe-
rant dicit: et tu das escam illis in tempore
oportuno. Nā sicut dicit Greg. Sicut omnia
et nihil facta sunt: ita in nihilū tenderēt
nisi manus omnipotentis ea teneret. Sap.
vij. Attingit a fine vsq̄ ad finē fortiter
et disponit omnia suauit̄: disponit aut̄ omnia
p̄ seipsum et ordinat: sed regit et gubernat
p̄ angelos et corp̄a celestia. Sua em̄ p̄u-
dentia vsq̄ ad minima: et in minimis ex-
tendit. p̄s. Qui dat iumentis escā ip̄o: et

p̄uuis coruoz inuocantibz eū. Nota sup̄
And pullis coruoz: quō pulli coruoz re-
linquuntur a parentibz: donec sunt cū pen-
nīs canicis: siue albis et diuiso p̄uidētia
eos pascit et nutrit. vñ Job. xxxvij. Quis
preparat coruis escam suā: q̄n pulli ei? ad
deū clamant vagientes eo q̄ nō habeant
cibos: sup̄ q̄ textu dicitur br̄us Tho. q̄ coruus
p̄llos ei? eductos nō pascit: donec suos
esse dephendens plumis nigrescere vide-
at. Vñ sepe diebz eis cibos nō ministrat
sed a deo sustentant p̄ naturalē virtutem
eis inditam. ¶ Tertio dat deus creaturaz
disciplinā: q̄z omnia docet et instruit: s̄z
vniuersū vsq̄ rei capacitātē: sic ip̄e dat gal-
lo intelligentiā: ut canet in hora ante lu-
cem. Job. xxxvij. Quis dedit gallo intel-
ligentiā. Nōne ip̄e docet accipitrē ad au-
strum expandere alas suas: ut renouet in
plumis. Quis docuit hirūdines in eūdo:
et redeundo certa tēpora obfluare: q̄z do-
cuit araneā talē telam texere: sic aprā ca-
prioni muscā: et hirūdine: sic p̄struere ni-
dum. Quis docuit serpentē pelle veterē
deponere: dum artū foramen intrat: aut a
spide aures suas obrurare: ne vocē audiat
at incantantis. p̄s. Sicut asp̄idis surde et
obturatis aures suas: q̄ nō exa. yo. incan-
tantū et veneficū incantantis sa. Lerte de-
us pater ranḡ oim̄ mgr̄ et docto. Propte-
rea dicit p̄bus: q̄ opus nature est opus intel-
ligentiē. veraciter ergo ip̄e est pater oim̄:
et oia q̄ ad patrē spectant ip̄e circa rē quā
liber opatur. Tertio dicit de? pater specia-
liter. s̄ hominū: ip̄e em̄ de? vltra illa tria
generalia b̄n̄ificia: q̄ alijs exhibet creaturaz
d̄ quibz supra primo dicitur est: tres alias
excellētias p̄fert hominibz.
Prima est circa esse p̄ modū creatiōis.
Secūda est circa nutrimentū per modū
prouisionis.
Tertia est circa disciplinā p̄ modum
instruētōis.
¶ Primo ergo circa esse rē. Quia ip̄suz
hoiem creatit specialit̄ ad imaginē et simi-
tudine suā: sup̄ omēs alias creaturas cor-
porales: sicut pat̄ generat filiū ad imagi-
nē suā. Gen. i. Faciam? hoiem ad imagi-
nē et similitudinē nostrā. Et nota q̄ dicitur fa-
ciam?. In alijs aut̄ creaturis corporalibus
nō est vltus h̄ verbo factam?: sed fiat siue

De oratione dñica

pducatur. Ad significandū q̄ ania huma
na non de potentia materie educat: qz est
s̄p̄a supra oem materie p̄portionē anie rōh
nalis. Corpus s̄o humanū de q̄tuor ele
mentoz materia formatū est a deo: p̄pter
q̄d dicit *Esā. Hūc dñe pater noster es tu:*
nos vero lutū: z fictoz noster tu: z opa ma
nuū tuaz oēs nos. Esā. lxxij. Scda excel
lentia est circa nutrimentū. Nam de oia
ad hoīs cōmodum z ministeriū ordinavit
vicz anialia/elementa/ z corpora celestia/
z q̄ plus est etiā angelos. Nam de anialibz
dicit. Gen. j. Crescite z multiplicamini/ et
replete terram z subijcite eam/ z dñami/
ni pisibz mar/ z volatilibz celi/ z vniuer
sis animantibz q̄ mouent sup̄ terrā. De cor
poribz s̄o celestibz dicit. Deut. iij. Custodi
te sollicite anias vestras: ne forte oclis/ ele
uatis in celum: videas solem z lunam/ z
omia astra celi/ et errore deceptus adores
ea z colas que creauit dñs deus tuus in
ministeriū cunctz gentibz q̄ sub celo sunt.
De ministerio s̄o angeloz dicit. Heb. j.
Oīes sunt ministratoz spūs in minist
steriū missi p̄pter eos/ q̄ hereditatē capiūt
salutis: notandū tamen q̄ etiā presciti ad
dānatiōnē habent angelos ad custodiāz:
z antich̄ris habebit angelū custodē: saltez
ad hunc effectum: vt a peioribz cōpescat
agendis. Itē. ps. Angel suis de? manda
uit de te zc. Ideo de his oībz admirans
David: ait. Quid est hō q̄ memor es ei?
aut fili? hominis: qm̄ vistras eum minuit?
si eum/ paulomin? ab angelis gl̄ia z ho
nore coronasti eū z cōstituisti eum sup̄ opa
manuū tuaz: omnia subieci. sub pedibz ei?
oues z boues vniuersas zc. Tertia excel
lētia est circa disciplinā: qz sp̄cialiter deus
instruit hoīem p̄ lumen rōnis. ps. Signa
tum est sup̄ nos lumē vultus tui dñe: z h
er p̄te interiori. Et parte s̄o exteriori in
struit hoīez p̄ creaturas: qz inuisibilia dei
a creatura mundi. i. ab homie p̄ ea q̄ facta
sunt intellecta cōspiciunt. Ro. j. Et p̄ ser
pturas z p̄ spiritū p̄phie. Job. xxxij. Per
somnū in visibz nocturna: qm̄ struit sopor
sup̄ hoīes z dormiūt in lectulo tunc aper
it. i. de? aures viroz z erudies eos instru
it disciplinā zc. ps. Qui docet hominem
scientiā. Itē Job. xxx. Qui docet nos sup̄
summa terraz. Dedit etiā hoī de? liberta

tem arbitrij: p̄ quā possit deslectere mal
lum z agere bonū: et imputat sibi actiōes
suas in premiū v̄l in penā. *Eccl. xv. De?*
ab initio cōstituit hominē et reliquit eū in
manu consilij sui zc. Hoc ergo modo sp̄ci
aliter habet curā deus hoīm: no aut̄ alia
rū creaturaz corporalū. j. Loz. it. Hūc
qd̄ de bobus cura est deo? Itō suadet no
bis petr? apls di. Omne sollicitudinē ve
stra p̄icientes in eū: qz ipsi cura est de vo
bis. j. Pe. v. Quarto de? est pater sp̄ciali
ssimē siue singularit̄ ch̄tianoz: z h̄ quan
tū ad septē: q̄ pat̄ circa filios exercet: vicz.
Primo quo ad generationē.
Secdo quo ad induritiōnē.
Tercio quo ad nutritiōnē.
Quarto quo ad instructiōnē.
Quinto quo ad curatiōnē.
Sexto quo ad redemptiōnē.
Septimo quo ad hereditariam succesi

tionem.
Primo quo ad generationē: quia deo
p̄ gratiā spiritus sancti ch̄tianos adoptat
in filios: z eos regenerat p̄ baptisimū. *Jo.*
j. Quotquot autē rece. eum dedit eis po
si. dei fieri. Item Ro. viij. Non em̄ accē
pitis spirituz futurus itez in timore: sed
acceptis sp̄m̄ ad: p̄ionis filioz: in quā
manus Abba pater. z ibidē. Quos p̄ci
uit z p̄destinavit p̄formes fieri imaginē
filij sui: vt sit ipse p̄mogenit? in multis fra
tribz. Debem? ergo p̄formari imaginē filij
eius. j. Loz. xv. Sicur portatum? ima
ginē terreni: ita portem? imaginē celestis:
z tales celestes. Itē. j. Jo. iij. Quidē
te qualē charitatē dedit nobis de? vt filij
dei nominaremur z simus: nō sic iudicat
alij peccatores z infideles: qz illis dicit.
Vos ex p̄te diabolo estis. Jo. viij. Et rō
hui? est ex eo q̄ dicit. Esā. j. Filios enarra
z exaltauit: ipsi autē spreuerunt me. Hec
hic quāta cecitas occupat peccatores: q̄ po
tius volūt esse filij diaboli q̄ dei/ et serui
peti q̄ liberi iustitie. Secdo q̄ ad indur
itiōnē: qz de? vestit ch̄tianos veste polu
ta z stragulara. i. varia veste oīm. i. viti
tiū z donoz sp̄ssancti. De veste viti
ait. ps. Astitit regina a dextris tuis in ve
stire deaurato circūdata varietate. Terc
tutes autē sunt habit? anie: hec vestis qua

vestit de? chzianos facit eas dignos nu-
 ppijs eternis: quicquid no habuerit non so-
 lum efficit indign? ad has nuptias intrā-
 dum: sed si intraverit dign? est vt expella-
 tur. **Matth. xxij.** Amice quid huc intrasti
 no habens veste nuptiale: et sequit. **Liga-
 ma. 2 pe. eij.** eū in te. **exte. 2 c.** De h veste
 meto dicit. **Eccl. xxij.** Ad imaginē suā fe-
 cit boiem / 2 hū seipm vestiuit illū pture.
Luthodiam? ergo sollicitē hoc vestimētū
 ne inqnet luto a varietate / aut cōburatur
 igne luxurie / aut laceret spinis iudicij / aut
 incidat gladio supbie: qd si ptingat ex no-
 stra fragilitate recurram? ad matrē nram
 sanctā ecclesiam: sicut facit puer qd cecidit in
 lutum / qui lachrymās currit ad matrē vt
 lauet eum. Hoc tunc cōplebimus cuz ad
 cōfessionis fontē recurrim? de q **Sach. 2.
 xij.** In die illa erit fons patēs dom? **Da-
 uid. 2** habitabū in hierusalē in ablutione
 pccōris et menstruate. **Ideo Apoc. xvj.**
Beati qui vigilat et custodit vestimenta
 sua: ne nudus ambulet et videat turpitu-
 dinē eū? Hora hic qstione an in futura pa-
 tria erim? induit. **Tertio** qd ad nutritio-
 nem: qz sicut p nutrit filij. sic de? specia-
 lissime nutrit et pascit chzianos cibo et po-
 tu mirabili: vtz pccōsissimo corpore et san-
 guine suo. **Jo. vj.** Qui māducat meā car-
 nē: et bibit meū sanguinē habet vitā eter-
 nam. De quo cibo dicit. **Sap. xvj.** Para-
 tum panē de celo pstitisti illis sine labore
 oīm delectationē i se habentē: et oīs saporis
 suauitatez: qui cibis incōparabilē est
 melior: et virtuosior: qz manna datū patri-
 bus veteris testamēti. **Uñ Amb. in li. de
 sacrificiis. 2 de ps. xl. ij.** reuera. Considera
 suqz: vtrū nunc pstantior sit panis ange-
 loz / an caro eoz: que vtzqz corp? est vite.
Hanna illd de celo: hoc sup celū: illd ce-
 li: hoc dñi celoz: illd corruptioni obnoxijū
 si in die alterū seruaret. hoc alienū ab oīm
 corruptione: vt quicqz religiose gustauerit
 corruptionē sentire non poterit. **Quar-
 to** quo ad instructionē: qd de? docet chz-
 ianos sup alias nationes: qd oīs erro-
 ribus inuoluuntur pterqz chziant: qb vitas
 fidei data est: et q placet deo reuelata **Ha-
 rub. ij.** **Beati sum?** israel: qm que deo pla-
 cēt nobis manifesta sunt. **Irem Heb. vij.**
Pater spiritū erudit nos ad id: qd vtile est

in recipiendo satisfactiōe ei? p. Non se-
 At talit omi nationi: et iudicia sua no ma-
 nifestauit eis. Preterea in sectis alijs nul-
 la gens est ita docta sicut chziana. Unde
 nota q nobis chziantis dat de? qtuor le-
 ges p instructione nostra. Primo legē na-
 ture. Secdo legē scripture. Tertio legem
 gratie: q est lex euāgelica. Quarto legem
 hūanā. s. canonicā et ciuilez. **Quinto** qd
 ad curatiōe: qz cōtra infirmitates nras
 hūales / medicinas efficacissimas instituit
 ex mixtura iustitie et misericōdie q sunt sacra
 ecclie. **Luc. x. Samaritan?** aut quidā iter
 facies: alligauit vulnere eius infundens
 oleū et vinū. **Ubi** norandū q oīs infir-
 mitas nra spūalis est duplex. s. culpe et pe-
 ne. Infirmitas culpe est triplex: vtz ori-
 ginalis: actualis mortalis: et actualis ve-
 ntalis. **Contra** primā est baprtim?: cōtra
 scđam est penitentiā: cōtra tertā est extre-
 ma vnctio. Infirmitas peccati est qdrup-
 plex. s. ignorātia: impotentia: siue fragili-
 tas: malitia: et occupātia. **Contra** primā
 scđam igno: ariā est ordo. cōtra scđam. s. impo-
 tentiā est pfirmatio seu chzisma. **Cōtra** ter-
 tiā. s. malitiā est eucharistia. **Cōtra** quar-
 tā. s. occupātia est matrimonij. **Irem**
 sacra pdicta sunt medicīne ad adiuandū
 virtutes. Nam in auxiliū fidei / est baprti-
 smus: in auxiliū spei extrema vnctio: in au-
 xiliū charitatz: est eucharistia: in auxiliū
 prudētie / ordo: in auxiliū iustitie pnia: in
 auxiliū fortitudinis pfirmatio: in auxiliū
 rēperātie est matrimonij. **ps.** **Uñ** dñs
 verbū suū et sanauit eos: et eripuit eos de
 interitiōibz eoz. **Igitur** no debem? despe-
 rare in hmoi infirmitatibz d misericōrdia
 talis et tantū patris: **Quis** simus maximi
 peccatores: qz ipse est paratus semp nos
 recipere: si nos ad eum redeamus. **Exem-
 plū** de filio pdigo. **Luc. xv.** **Hic** bistoriā si
 expediens est. **Ideo** exhortat nos ipse dñs
 dicens per **Hieremias.** vulgo dicitur. **Si**
dixerit vir vxoz suā et recedens ab eo
 duxerit virum alterū: nunqd reuertet ad
 eum vltra: nunquid non polluta et cōca-
 minata est mulier illa: tu autem fornicat-
 ra es cum amatoribz multis: tamē reuer-
 tere ad me dicit dñs: et subdit: ergo saltem
 amodo voca me pater meus: dux virginis
 patris mee. **tu es.** **Hiere. ij.** **Sexto** qd ad

De Oratione dnica

redemptione: qz redemit nos de manu dicitur
 boli. Et vide quali z quanto precio. j. Pe
 tri. j. Non auro z argento redempti estis:
 sed precioſo ſanguine agni incōtaminati.
 Nota ſanguine precioſo zē. Non g dedit in
 precituz aliqd corrupibile z vile. nō hunc
 viſibile mundū: quia omis creatura cor
 poralis non eſt equalens pctum vni? ani
 me. Dar. xij. Quid pſicit homini ſi lu
 creſ vniuerſum mundū: ante vero ſue dei
 tri. pa. aut quā dabit ho. cō. p anima ſua.
 Non etiā dedit in precitū aliqū angeloz
 ſeu ciuitū ſupernoz: ſed ſemetipſum. Joā.
 ſij. Et deus dilexit mundū: vt filiū ſuū
 vniuentū daret zē. Vñ ecclia cantat. O
 ineffabilis dilectio charitatis: vt ſerūū re
 dimeres filiū tradidiſti. Nec voluit vnaz
 gutta ſanguinis eſſe fundere: ſed totū. Sed
 nō fluxit ex corde eius gutta ſanguinis: ſz
 vnda. Ideo redempti: qñ iterum z ſepius
 empti. ps. Apud deūz miſericōdia: z copioſa
 apud eum redemptio. Per primā gutta z
 ſūmus empti: p alias redēpti. Septimo
 q ad hereditariā ſucceſſionē: ſue inſtituti
 onē: qz ſicut pater inſtituit filiū heredem
 vniuerſalē bonoz ſuoz: ſic z de? inſtituit
 chrianoſ heredes regni celoz: ſue in omi
 bus bonis ſuis. ſ. gratie z glorie: qz heredi
 tas nihil aliud eſt qz ſucceſſio in vniuerſuz
 ſus: qd defunct? habuerit. ff. de ver. ſigni
 l. Nihil aliud. Clauſula aut inſtitutionis
 hī. Luc. xij. Ego diſpono vob: ſic diſpo
 ſuit mihi pater meus regnū: vt eda. z biba.
 ſup me. me. in reg. meo. Itē Lu. xij. Noli
 te timere puſillus grex: qz cōplacuit patri
 vzo dare vobis regnū. Et hic effect? pce?
 dit ex pzo: qz ſi ſum? filij: g heredes. Ro.
 vij. Ipſe ſpūs reſtimoniū reddit ſpiritu
 nro: qd ſum? filij dei. Si aut filij z here
 des: heredes qdē dei: coheredes autē chri.
 De h aut dicit lat? infra dño pcedete.

De dilectione erga deum.
Sermo ſeptimus.

Dñster noſter.

Sequit videre de dei dilectio
 ne: hec eſt qre z quō debemus
 deum diligere. qz ad hoc z nat urali z ſup
 naturalī rone inducimur. Naturali qdē:

quia eſt pater noſter: vt dicitur eſt ſupra p
 timo ſmone: ergo naturalit eſt diligend?
 ſicut filij naturalit diligit patrē. Supra
 turali vero: quia ad hoc eſt pcepto dūno
 obligamur dicere. Diliges dñm dei tuū
 ex toto corde tuo: et in tota ania tua: z in
 tota mente tua. Hoc eſt matimū z primū
 mandatu. Dar. xij. Addit. Dar. et et
 tota virtute tua. Dar. xij. Luc. vero d.
 Et ex oibus virtibz tuis. Lu. x. Ideo de h
 hodie deo dante videamus. Saluet vir
 go zē. Notandū qz occurrit circa amoz
 det: p nunc triplex pſideratio.
 Primo q amoz debem? diligere deū.
 Secdo qua ratione.
 Tertio quō poſſumus cognoscere qz
 ligamus deū. Et de hūbet fier vñ ſermo.
 Circa primū notandū qz inuenit quadru
 plex differentia amoz.
 Primus eſt amor ꝑcupiſcentie.
 Secds eſt amor nature.
 Tertius eſt amor amicitie.
 Quartus eſt amor gratie.
 Primus eſt mal? Scds bonus. Ter
 tius eſt melior. Quartus eſt optim? Et
 hoc amoz tenemur deū diligere: vt amoz
 ſuus ſit nobis ſalutiferus. Prim? ergo
 amor eſt ꝑcupiſcentie: z hoc eſt qñ aliqd
 amatur non inuitutu z amoz rei dillecto
 ſed diligentis ſicut auarus amat aurum:
 ſic ſuperb? dignitates: ſic luxurioſus mul
 lierē. O vos mulieres creditis? qz quādo
 aliqd diligit vos hoc amoz: qz ppter voſ:
 non ſed ꝑ ſe zē. Sic miles amat equū zē.
 Talis amoz eſt hodie inter amicos mūdi
 qz vnus amat altum: ppter ſui amoz z co
 moditate: vtz vt ab eo ꝑſequat fauoz:
 honorē: luera tpalia / officia / dignitate zē.
 Faciunt tales: ſicut mulce que ſequunt
 mel zē. z in huius ſignum tādū ſte amoz
 durat: qz diu ſperat aliquid vtilitaz amoz
 to. Poſtea vero ceſſat. Eccl. vi. Et amoz
 cuſ ſm temp? ſuū: z nō pmanet in die
 bularionis. Vñ yſus. Tempe felici mū
 numerant amici. Cum fortuna perit nul
 lus amicus erit. Quid. lib. j. de triſtibz.
 Donec eris felix mltos numerabis ami
 cos. Tempa ſi fuerint nubila ſolus eris.
 Tali amoz quidā amant deum z bono
 rant. Vadunt ad miſſas: audiunt ſermo
 nes / faciūt elemoſynas: ad ſine vt de?